

8. EB sutarties 39 straipsnio pažeidimas.
9. EB sutarties 49 straipsnio pažeidimas.
10. Teisės klaida apibrėžiant Bendrijos interesus.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. balandžio 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. balandžio 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos narių E. Traversa ir J. Hottiaux, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad įvesdama ir palikdama galioti aplinkos apsaugos mokestį (*tributo ambientale*) už dujotiekius, kurių numato 2002 m. kovo 26 d. Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 2 (paskelbtas GURS I dalyje, Nr. 14, 2002 m.) 6 straipsnis, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 23, 25, 26 ir 133 straipsnius ir Europos ekonominės bendrijos ir Alžyro Liaudies Demokratinės Respublikos bendradarbiavimo susitarimo, pasirašyto 1978 m. rugsėjo 26 d. ir patvirtinto 1978 m. rugsėjo 26 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2210/78 ⁽¹⁾, 4 ir 9 straipsnius;

- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nagrinėjamas Sicilijos regiono įstatymo 6 straipsnis pažeidžia bendro maitos tarifo principus, kadangi nustato lygiavertio importo (į Bendriją) ar eksporto (į kitas valstybes nares) maitos poveikio mokestį, t.y. EB sutartyje ir pirmiau nurodytoje antrinėje teisėje uždraustą mokestį.

Formaliai ir remiantis ginčijamo teisės akto formuluote, apmokestinimo pagrindas yra nuosavybės teisės į įrenginį, nors apmokestinimo bazę sudaro kubiniais metrais išreikštas dujotiekio tūris. Vis dėlto Sicilijos įstatymų leidėjas pažymėjo, kad, viena, 6 straipsnio 3 pastraipoje nustatytas apmokestinimo

pagrindas yra nuosavybės teisės į dujotiekius, „*kuriuose yra dujų*“, antra, to paties straipsnio 4 pastraipoje nustatyta, kad apmokestinamieji asmenys yra tų pačių dujotiekio savininkai, „*kurie vykdo bent vieną veiklą (pervežimą, pardavimą, pirkimą)*“, susijusią su dujomis. Komisija iš to daro išvadą, kad tikrasis Sicilijos įstatymų leidėjo tikslas yra apmokestinti pervežamą produktą (metaną), o ne pačią infrastruktūrą (dujotiekį).

Pagal Teisingumo Teismo praktiką vidaus mokesčių, nustatytų EB sutarties 90 straipsnyje, srityje mokestis, imamas už pervežimo priemonę atsižvelgiant į pervežamų prekių svorį, patenka į Bendrijos nuostatų dėl prekių apmokestinimo taikymo sritį, nes tas pats mokestis neišvengiamai ir iš karto atsispindi pervežtos nacionalinės ar importuotos prekės kainoje. Iš šioje praktikoje nurodyto aiškinimo principo, kuris puikiausiai gali būti taikomas maitos mokesčiui lygiavertio poveikio mokesčiams išplaukia, kad šioje byloje nacionaliniu mokesčiu, nors formaliai ir skirtu tiekimo priemonei (dujotiekiumi) atsižvelgiant į prekės (metano) tūrį, iš tikrųjų apmokestinama pati prekė, kurios kainoje jis neišvengiamai ir tiesiogiai atsispindi.

⁽¹⁾ OL L 263, 1978 9 27.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005 m. balandžio 19 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ir Stichting Natuur en Milieu prieš College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, dalyvaujant kitai proceso šaliai Bayer CropScience B.V.

(Byla C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. balandžio 19 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. balandžio 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ir Stichting Natuur en Milieu prieš College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, dalyvaujant kitai proceso šaliai Bayer CropScience B.V..